

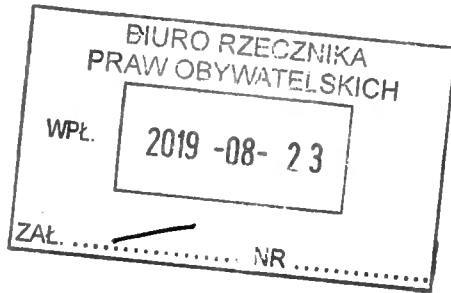

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
DANYCH OSOBOWYCH**

Jan Nowak

Warszawa, dnia 21 sierpnia 2019 r.

ZSPU.027.372.2019.TG.49021

Pan

Adam Bodnar

Rzecznik Praw Obywatelskich

aleja Solidarności 77

00-090 Warszawa

Szanowny Panie Rzeczniku

w odpowiedzi na pisma z dnia 14 marca 2018 r. (znak: VII.501.24.2018.AG) i z dnia 18 lipca 2019 r. (znak: VII.501.24.2018.AG) uprzejmie informuję, iż analiza unormowań ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o szczególnych zasadach usuwania skutków prawnych decyzji reprivatyzacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich, wydanych z naruszeniem prawa (Dz. U. z 2018 r. poz. 2267), powoływanej dalej z zastosowaniem skrótu „ustawa z 09.03.2017”, prowadzi do wniosku, że przepisy tego aktu prawnego nie zostały dostosowane do uregulowań rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.¹⁾), powoływanego dalej z zastosowaniem skrótu „rozporządzenie 2016/679”. Na fakt ten wskazuje nie tylko okoliczność, iż ustawa z 09.03.2017 nie znalazła się w katalogu ustaw zmienianych przez – służącą stosowaniu w polskim porządku prawnym rozporządzenia 2016/679 – ustawę z dnia 21 lutego 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE

¹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 127 z 23.05.2018, str. 2.

(ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. U. poz. 730), lecz również użycie w ustawie z 09.03.2017 sformułowań wprost wywodzących się z terminologii stosowanej w – uchylonej – ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 922, z 2018 r. poz. 138, 723 i 1000 oraz z 2019 r. poz. 125) – „[...] Komisja może przetwarzać informacje, w tym również dane osobowe [...] bez wiedzy i zgody osoby, której te dane dotyczą – art. 12a ust. 2 ustawy z 09.03.2017; „Komisja w celu realizacji zadań wynikających z ustawy może korzystać z danych o osobie [...] oraz przetwarzać je bez wiedzy i zgody osoby, której te dane dotyczą – art. 14a ustawy z 09.03.2017.

Powyższe niedociągnięcie, aczkolwiek istotne, nie oznacza wszakże, iż ustawa z 09.03.2017 pozostaje w całkowitej sprzeczności z postanowieniami rozporządzenia 2016/679. Zauważyć wypada, że rozporządzenie 2016/679 zezwoliło na przetwarzanie przez administratora (czyli, w niniejszej sprawie, Komisję do spraw restrytyzacji nieruchomości warszawskich, powoływaną dalej z zastosowaniem skrótu „komisja”), danych osobowych, gdy jest to niezbędne do wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze (art. 6 ust. 1 lit. c) i – gdy przetwarzanie jest niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej administratorowi (art. 6 ust. 1 lit. e), zaś szczególnych kategorii danych osobowych – gdy przetwarzanie jest niezbędne ze względów związanych z ważnym interesem publicznym, na podstawie prawa Unii lub prawa państwa członkowskiego, które są proporcjonalne do wyznaczonego celu, nie naruszają istoty prawa do ochrony danych i przewidują odpowiednie i konkretne środki ochrony praw podstawowych i interesów osoby, której dane dotyczą (art. 9 ust. 2 lit. g). Komisja zaś, w myśl art. 3 ust. 3 ustawy z 09.03.2017, została wprost określona jako organ administracji publicznej stojący na straży interesu publicznego (w zakresie postępowań w przedmiocie wydania decyzji restrytyzacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich).

Jeśli dodać do powyższego (nie wchodząc w ocenę systemowej prawidłowości tego rozwiązania, co nie należy do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych), że, w celu realizacji zadań wynikających z ustawy z 09.03.2017, komisji przysługują uprawnienia prokuratora określone w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 oraz z 2019 r. poz. 60, 730 i 1133), ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 1360, z późn. zm.²⁾) oraz art. 5, art. 66, art. 69, art. 70, art. 71 § 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. z 2019 r. poz. 740), to – wynikający z art. 12 ust. 1 i 1a, art. 12a ust. 1 i 2 oraz art. 14 ustawy z 09.03.2017 –

---

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1467, 1499, 1544, 1629, 1637, 1693, 2385 i 2432 oraz z 2019 r. poz. 55, 60, 1043 i 1146.

zakres kompetencji komisji do przetwarzania danych osobowych, aczkolwiek szeroki, nie wydaje się kolidować z przepisami rozporządzenia 2016/679.

Niewątpliwie wszakże, w świetle dyspozycji art. 10 rozporządzenia 2016/679, doprecyzowania wymagają, zawarte w ustawie z 09.03.2017, regulacje dotyczące dostępu komisji do, zawierającego informacje o wyrokach skazujących oraz czynach zabronionych lub powiązanych środkach bezpieczeństwa, Krajowego Rejestru Karnego. O ile bowiem, sam – przewidziany w art. 12a ust. 1 pkt 2 ustawy z 09.03.2017 – dostęp komisji do danych zawartych w Krajowym Rejestrze Karnym nie budzi zastrzeżeń organu właściwego w sprawie ochrony danych osobowych z uwagi na zakres jej kognicji przewidziany w art. 3 ust. 2–4 ustawy z 09.03.2017, to względ na wymogi z art. 10 rozporządzenia 2016/679 jednoznacznie przemawia za zmianą, zbyt lakonicznych w tej kwestii, przepisów ustawy z 09.03.2017 normujących zasady dostępu komisji do danych z Krajowego Rejestru Karnego oraz określających sposób postępowania z danymi pochodzącymi z tego rejestru. Problematyka ta powinna być uregulowana na etapie dostosowania przepisów ustawy z 09.03.2017 do unormowań rozporządzenia 2016/679, co – jak wskazano wyżej – dotychczas nie nastąpiło.

Z drugiej strony za zbyt daleko idące uznać należy, zamieszczone w piśmie (str. 2), wątpliwości odnośnie art. 12a ust. 3 ustawy z 09.03.2017 w sytuacji, gdy – zgodnie z art. 8 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 986 i 1544 oraz z 2019 r. poz. 55, 60 i 534) Krajowy Rejestr Sądowy jest jawny i każdy ma prawo do danych zawartych w tym rejestrze.

Jednocześnie organ właściwy w sprawie ochrony danych osobowych uprzejmie przeprasza za istotną zwłokę w udzieleniu niniejszej odpowiedzi.

Z pozdrowieniami

**PREZES URZĘDU
OCHRONY DANYCH OSOBOWYCH**

Jan Nowak

URZĄD OCHRONY
DANYCH OSOBOWYCH
ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa

BIURO RZECZNIKA
PRAW OBYWATELSKICH

WPL. **2019 -08- 23**

ZAL. .... NR .....

OPLATA POBRANA
TAXE PERCUE-POLOGNE
Umowa z Poczta Polska S.A.
ID NR 387325/W

R

ZSPU.027.372.2019.TG

49021 21.08.2019 03 POLECONA ZPO

Rzecznik Praw Obywatelskich
Al. Solidarności 77
00-090 Warszawa

21.08.2019

(00)659007734895902820

(00)659007734895902820

(00)659007734895902820

03/2019

18143

24

PKM-001
